

gang af stoffer og stofgrupper i hudplejeprodukter, som skulle virke »foryngende«.

Spm. nr. S 2975

Til miljøministeren (22/8 02) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes Miljøstyrelsen på meget kort tid har kunnet sætte sig ind i de i Politiken bl.a. den 13. august 2002 omtalte amerikanske undersøgelser (3 i alt) og nå frem til konklusionen, at der ikke er grund til at foretage sig yderligere i den sammenhæng, og beskrive den arbejdsproces, som har ført til Miljøstyrelsens konklusion, og hvilken ekstern ekspertise har man eksempelvis rådført sig med?«

Svar (5/9 02)

Miljøministeren (Svend Aage Jensby, fg.):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser:

»I juli 2002 offentliggjorde tre amerikanske NGO'er (Environmental working group, Coming Clean og Health Care without Harm) en undersøgelse »Not too Pretty, Phthalates, Beauty Products & the FDA« på Internettet.

Miljøstyrelsen blev opmærksom på undersøgelsen den 23. juli 2002 og lavede straks en vurdering af undersøgelsens resultater. Resultatet blev sammenholdt med den store viden, der findes om phthalaters effekter i Miljøstyrelsen med hjælp af udkastene til EU risikovurderinger, faglige artikler og vurderinger fra EU's videnskabelige komitéer. Et notat dateret 24. juli 2002 om den amerikanske undersøgelse blev offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside samtidig med pressemeddelelsen om kosmetik og farlighed for fostre den 13. august 2002.

Health Care without Harm offentliggjorde desuden i juli 2002 en rapport om menneskers udsættelse for phthalater »Aggregate exposures to Phthalates in Humans«. I forhold til de phthalater som er under risikovurdering i EU giver denne rapport ikke nye oplysninger, der ændrer ved de væsentlige konklusioner. I forhold til diethylphthalat fandtes en referencer fra et togenerationsstudie, som ikke var med i vurderingen af diethylphthalat fra EU's videnskabelige komité for kosmetiske produkter og non-food

produkter (SCCNFP). Miljøstyrelsen har i juli måned gjort EU Kommissionen opmærksom på dette.

WHO, UNEP og ILO offentliggjorde den 12. august 2002 »Global Assessment of the State-of-the-Science of Endocrine Disrupters«, som er den hidtil mest omfattende ekspertvurdering af den globale status for vores viden om hormonlignende stoffer. Miljøstyrelsen havde adgang til et udkast til rapporten d. 14. maj 2002. I rapporten gennemgås minitøst kilder, effekter, eksponering og sammenhænge mellem udsættelse for hormonforstyrrende kemikalier og effekter på mennesker og miljø.

Rapporten giver ikke Miljøstyrelsen nye oplysninger med hensyn til phthalater, ligesom Miljøstyrelsen, som resultat af tæt opfølgning af området hormonforstyrrende stoffer og delta-gelse i internationale møder, er bekendt med de fleste af de data, der fremlægges i rapporten.

Rapporten konkluderer, at selv om der er grund til bekymring, er dokumentationen for at menneskers sundhed er blevet negativt påvirket ved udsættelse for kemikalier med hormonforstyrrende egenskaber svag.«

Spm. nr. S 2976

Til miljøministeren (22/8 02) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren bekræfte, at der for visse hormonforstyrrende stoffer gælder det usædvanlige, at små mængder virker stærkere end større mængder, og i den anledning redegøre for, hvilke af de hormonforstyrrende stoffer i hudpleje- og midicinalprodukter dette gælder for?«

Svar (5/9 02)

Miljøministeren (Svend Aage Jensby, fg.):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser:

»Sammenhængen mellem dosis og effekter for hormonforstyrrende stoffer er svær at dokumentere, og der foregår en omfattende forskning indenfor området.

Der er videnskabeligt belæg for, at kroppens egne hormoner, fremkalder forskellige effekter ved henholdsvis lave og høje dosisniveauer. Eksempelvis kan østradiol i små doser virke stimu-